

Allmennspråk i fagspråket

Det holder på å lage seg et skriftlig allmennspråk innenfor fagspråket, på siden av og forskjellig fra det vi alle bruker når vi snakker om været og hvordan vi har det. En sier «bruke», men skriver «anvende» og «benytte».

PUBLISERT 2. juli 2014

Her er noen flere ord som helt eller i noe av betydningsområdet er blitt uvanlige i faglige tekster; avløserne i parentes: bare (kun), før, adverb (tidligere), skritt (steg), regne opp (ramse opp), vente (forvente), likevel (allikevel), fremgå (fremkomme), forskjellig(e) (ulik(e)), begynne(lse) (start(e)), i høy grad (i stor grad), for, konjunksjon (fordi, subjunksjon).

Et eksempel på det siste: «Det er ikke mulig å behandle den andre rettferdig, fordi den andre er annerledes enn meg.» Kommaet hører sammen med «for», et poeng med den sideordnende konjunksjonen «for» er å få plassert et komma. «Fordi» har ikke noe der å gjøre.

Flere eksempler: Ennå fins det rester av en generasjon som synes det er rart at «firmaet forventer tap». «Å ramse opp» ble før brukt om å regne opp noe, ofte noe nokså uviktig, i full fart. «Av figuren fremgår det?» har vel tapt fordi en vil at noe heller skal komme enn gå.

I daglig talemål er *bare, bruke, begynne, før* osv. lys levende. Det burde bekymre fagskribenter alvorlig at de skaper avstand mellom forfatter og leser, lege og pasient, markedsfører og forbruker, og flater ut teksten med sine «forløsende ord» om og om igjen.

Dag Gundersen, ordbokredaktør og professor i nordisk språkvitenskap, og korrekturleser i Psykologtidsskriftet

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 7, 2014, side 566